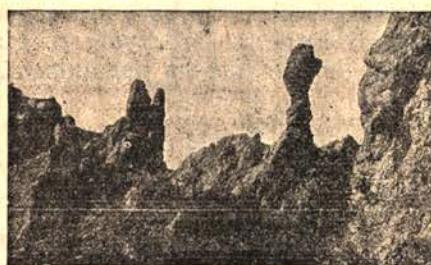

РОДНИ КЪТОВЕ

Нашиятъ балканъ

„Сините камъни“ въ Сливенския балканъ

Спестовникъ

За геврече, за халвица,
по стотинка, по парица,
ту отъ татко, ту отъ мама,
а понѣкога отъ двама,
и отъ баба, дето даде,
да си купя шоколади,
и отъ леля, и отъ чича,
дето много ме обича,
за рожденъ день, и за празникъ
и за много други разни,
всичко въ касата отива
като въ дънъ земя се скрива,
че едно и две сѫ тринки,
левче става отъ стотинки,
а парица при парица —
се нареджа на жълтица.
Че кога ни лошъ денъ свари,
да сме болни, да сме стари,
касичката най-добричка
ще ни дава по паричка...

Дора Габе

Печатница „Братство“ — София

2

— Малко сте си пийнали! — поклати глава дѣдо Грозданъ.

— Не сте се добре свадили! — отсѣкъль дѣдо Сваданъ.

— Может и той да е? — отговори единиятъ овчарь и предложилъ на другаря си. — Хайде да отидемъ да си допиемъ.

— Не се връщамъ назадъ, — казаъль другиятъ.

— Защо?

— Не му е хубаво виното.

— Азъ пѣкъ казвамъ, че е хубаво?

— Ти казвашъ, защото не разбирашъ!

— Кой не разбира? Азъ ли?

Не се стѣрпѣль дѣдо Мълчко. Видѣль, че свадата ще порази двамата добряци и му станало мѣжно.

— Стойте, момчета, — викналь той. И безъ да си допийвате ще ви раздѣля печалбата. Дайте всички пари у мене.

Подалъ му единиятъ възела съ паритѣ и се заклати — ха да падне.

А дѣдо Мълчко, както билъ безъ царвули, като отрѣзаль надолу по пѣтъ, задъ него само облакъ прахъ останалъ.

— Дрѣжте го хей! — викналь еди-

ЛѢТО

И пакъ дошло е лѣто вечъ!
Лжчистъ, просветна небосклона
и ширна се далечъ, далечъ,
додето погледъ го догоня!

Земята, съ мощнни си гърди,
треви и дървеса захрани
и цвѣтни губери реди
въ поля, долини и балкани!..

И вредъ изближнали животъ,
съ неутолимата си жажда,
нашпва ни за сочни плодъ,
що е днесъ подъ слънцето се ражда... .

Обичамъ те, о, лѣто, азъ —
съ възорга чистъ на буйна младостъ!
Отъ твоя сладкошепенеца гласъ
опивамъ се въ безкрайна радостъ!

Александъръ Земний

„БѢЛОГУШКО“
МАЛКИЯТЪ ПЖТЕШЕСТВЕНИКЪ
отъ ГРИГОРЪ УГАРОВЪ

е най-голѣмия български романъ за деца и юноши — цена 30 лева.

Всѣки може да си го поръчи, безъ да изпраща сумата
Адресъ: МИЛКА ЧЕРВЕНКОВА
ул. „Карлжкъ“ № 16 — София V

60-годинни свободна България
отъ Н. П. Камчийски

е най-новата книга въ, която малъкъ и голѣмъ ще намѣри ценено историческо четиво.

За нашите читатели 40 лв. Доставя:

А. Д. „Периодиченъ“ дечатъ
ул. „15 Ноември“, 5 — София.

ТРИМАТА МѢДРЕЦИ

Разказъ отъ Змей Горянинъ

ниятъ овчарь и се затичалъ подиръ стареца.

Ала какъ може да бѣга пиянъ човѣкъ. Потърчаль десетина крачки и се изтегналъ на единъ синуръ. Другарътъ му и толкова не тичалъ. Докато се спусне и падналъ по очи на земята.

— — — — —
Минали три дни, току една сутринъ, рано-рано предъ зратата на дѣдо Мълчко спрѣли двама селяни. Погледнали ги стареца презъ дулката на ключалката и ги познали. Отвориъ. Поканилъ ги усмихнатъ.

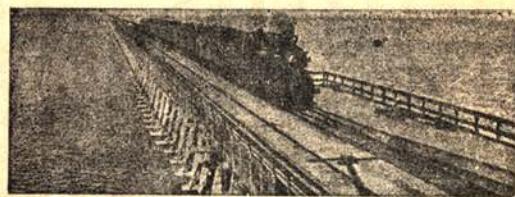
— Заповѣдайте!
Погледнали се селяните и тихичко казали:

— Не изглежда да е такъвъ човѣкъ.
— Влѣзте, влѣзте, побратими, — казалъ дѣдо Мълчко. — Влѣзте да видимъ, какво ви води?

— Прощавай, старче, казалъ единиятъ селянинъ. Казаха ни, че преди три дни, като сме се връщали отъ пазаря, ти си ни билъ вземалъ паритѣ. Па сега като те гледаме, не ни се вѣрва...

— Че вие не видѣхте ли, кой ви

ИНТЕРЕСНИ НѢЩА

Този желѣзопожтенъ мостъ е дълъгъ 30 километра. Построенъ е върху Соленото езеро, което се намира въ западната част на Съединените щати, щата Утахъ — Америка. За постройката на горния мостъ сѫ били изсѣчени и употребени 40.000 дървета.

Жетва

Слънце отъ небето,
топло жарко грѣй —
А предъ насъ — полето
златно се люѣй.

Въ клонче тѣнковато
въ тоя лѣтень часъ:
птиченце разплита
чудния си гласъ.

— Работни жетвари
ей ги отъ далекъ
жънатъ на превари
жънатъ въ потъ и пекъ!

Птиченцето пѣе
съ чудния си гласъ.
вѣтърътъ му вѣе:
химна къмто настъ.

Емилъ Захарievъ

Абонирай се за Барабанче

взема паритѣ.

— Не видѣхме.

— Видѣхме, — прекъсналь го другиятъ селянинъ, но не можахме да го запомнимъ. Пийнали бѣхме!

— Па се бѣхме и свадили.

— Хората ни напиха — хората ни свадиха!

— Вижъ ти! Вижъ ти! — покласти глава дѣдо Мълчко. — Човѣкъ води добиче. А пѣкъ вие...

— Прощавай, старче. Излѣгали сѫ ни. Остани съ здраве.

— Трайте, юнаци, — рекъль дѣдо Мълчко и брѣкналь въ пояса си. — Азъ ви вземахъ паритѣ, та да ви отворя очите. Всѣки може да пие, и може да бие. Къоравъ конъ се оправя изъ пѣтъ, ами е грѣхота когато човѣкъ не може да се оправи.

(Край)

Зѣбитѣ ми сѫ бѣли и здрави,
зашото редовно ги мия съ
сухата паста за зѣби

„ЛОЛА“